

VAN ONZE GOLF CLUBS

NOORDWIJSCHE GOLFCLUB

De uitslag van den wedstrijd om den Calorama wisselbeker (18 Holes Medalplay voor Heeren) luidt als volgt:

Winnaar werd de Heer A. Tieleman (22) met een netto score van 66. Om den 2en prijs, kunstvoorwerp, zal moeten worden overgekampt tusschen de heeren F. Noorduyt (16) en F. Heije (24) elk met 71 netto.

HAAGSCHE GOLFCLUB.

2 Juni jl. werd te Den Haag een Dameswedstrijd gespeeld tusschen teams van Den Haag en Hilversum. De uitslagen luiden als volgt:

Foursomes: Mevrouw Smalt en Mevrouw Steenhuis verliezen met 3 en 2 van Mevrouw Fabius met Mevrouw Salberg; Mevr. Schiff met Jkvr. H. A. Snouck Hurgronje winnen met 8 en 7 van Mevr. Looman met Mevr. Heldring; Mevr. Snouck Hurgronje met Mevrouw de Vries winnen met 3 en 2 van Mevr. v. d. Graaff met Mevr. Nering Bögel.

Singles: Mevrouw Smalt wint met 1 up van Mevr. Salberg, Mevr. Schiff verliest met 4 en 3 van Mevr. Fabius, Mevrouw Steenhuis verliest met 5 en 4 van Mevr. Looman; Mevr. Snouck Hurgronje verliest met 4 en 3 van Mevr. v. d. Graaff, Mevr. de Vries wint met 7 en 5 van Mevr. Heldring, Jkvr. H. A. Snouck Hurgronje wint met 5 en 3 van Mevr. Nering Bögel.

De wedstrijd eindigde dus in een 5-4 overwinning van de Haagse Golfclub.

De tot dusverre bereikte eind-uitslagen in de serie ontmoetingen van ons nationale equipe tegen België luiden als volgt:

- 1920, België—Nederland 5½—7½
- 1922, Nederland—België, 6½—2½
- 1923, België—Nederland, 6½—2½
- 1924, Nederland—België, 7—1.
- 1925, België—Nederland, 3—3.
- 1926, Nederland—België, 8—1.
- 1927, België—Nederland, 3½—5½
- 1928, Nederland—België, 5—3.
- 1929, België—Nederland, 3—6.
- 1930, Nederland—België, 6—1.
- 1931, België—Nederland, 2—7.
- 1932, Nederland—België, 6—3.

In totaal won ons land dus tien keer, wonnen de Belgen slechts eenmaal in 1923, en werd ook eenmaal gelijkgespeeld. De Nederlanders houden dus een mooi record van zeven achtereenvolgende overwinningen (in cijfers 43½ 16½).

HOLLAND — BELGIË GOLF (6-3)

Prachtig Mei-weer, een schitterende golf-dag, begunstigde deze eerste internationale match van Nederland in dit seizoen. Ditmaal waren de Belgen de eerste tegenstanders en als wedstrijdterrein waren de banen van de Eindhovensche Golfclub onder Valkenswaard uitgezocht. Deze links bevonden zich in uitstekende conditie en beide teams hebben daar een zeer prettigen wedstrijd gespeeld en waren zeer te spreken over verzorging der banen en regeling. De publieke belangstelling was groot en zeer tot genoegen van de vele toeschouwers zagen zij een even fraaie als verrassende 6-3 overwinning van onze landgenooten. Fraai, omdat de Nederlandsche vertegenwoordigers in hun partijen goed golf vertoonden, en verrassend, omdat door het gemis van drie onzer beste spelers, t.w. G. M. Delcourt van Krimpen, Jhr. Mr. A. Calkoen van Linnen, Jhr. E. Michiels van Verduijnen, een dergelijk succes tegen de sterke Belgische ploeg niet was verwacht. Het stemt verheugend dat speciaal de jongere spelers met zoo veel succes uit den strijd zijn getreden, want daarvan moeten wij het toch in de toekomst hebben, en het zal een stimulan te meer zijn voor de jongere sportmen om ook eens het mooie, doch moeilijke golfspel te gaan beoefenen.

Over de partijen kan nog het volgende worden gemeld. In de ochtenduren begonnen de Belgen reeds goed door twee van de drie foursomes te winnen. Slechts het Nederlandsche paar W. F. Röell—Trip wist met ruime marge van de gasten Solvay-Nottebohm (welke laatste in het Belgische kampioenschap 1931 runner up werd). De Hollanders speelden zeer goed en maakten slechts drie boven een gemiddelde van vieren!

's Middags werden de singles met gunstige resultaten voor de onzen gespeeld. A. Kerkhoven speelde de eerste single tegen den Belgischen kampioen Comte E. de Borgrave, die nog kortelings zulk goed werk deed in de Engelsche en Fransche amateurkampioenschappen. De Belg verloor met 2 en 1. Slechts de Meulemeester won voor de Belgen in de singles, n.l. van Jhr. Mr. W. F. Röell met 3 en 2. De overwinning van Carp op Nottebohm dient nog speciaal gereleveerd. Na in de foursomes niet zijn besten vorm te hebben getoond, speelde Carp 's middags een keurige partij. De eerste negen holes gingen in bogey (37) en de vier volgende in één onder bogey, daarmede een verdiende overwinning met 6 en 4 behalend.

Tenslotte vermelden we nog de volgende resultaten:

Foursomes: Jhr. Mr. A. M. Snouck Hurgronje en B. Carp verliezen van Comte de Borgrave en M. Duvivier 2/1. A. Kerkhoven en van Leijden verliezen van Van der Straeten en de Meulemeester 2/1. Jhr. Mr. W. F. Röell en Jhr. H. Trip winnen van M. Solvay en M. Nottebohm 4/2.

Singles: A. Kerkhoven wint van de Borgrave 2/1. Jhr. Snouck Hurgronje wint van Duvivier 3/2. Van Leijden wint van Van der Straeten 4/2. Jhr. Röell verliest van de Meulemeester 3/2. B. Carp wint van Nottebohm 6/4. Jhr. Trip wint van M. Solvay 2/1.

GOLFBOEKEN

Annuaire des Golfs du Continent, 1932. (The Continental Golf Yearbook). Uitgave Guides Plumon, 14, Rue Séguier, Paris (6e). Reeds voor de negende maal komt de Fransche en voor de zevende maal de Engelsche uitgave van dit Jaarboek, dat de Continentale golflinks schildert, zich presenteren. Dit keer hebben we de Engelsche uitgave voor ons en we constateeren dat de informatie weer uitgebreider en vollediger is geworden dan vorig jaar. We treffen er mededeelingen in aan over golfclubs in de volgende landen (excusez du peu): Oostenrijk, België, Bulgarije, Tsjecho-Slovakije, Denemarken, Frankrijk, Duitsland, Griekenland, Nederland, Hongarije, Italië, Noorwegen, Polen, Portugal, Roemenië, Spanje, Zweden, Zwitserland en Joego-Slavië. Het attractieve van dit boekwerk is wel dat bij de beschrijving van vrijwel elke golfclub een aardig plaatje van de baan of clubhuis is gevoegd. Een aantal mooie foto's siert het Nederlandsche gedeelte, slechts van de baan van de G. C. Enghuizen ontbreekt een foto. Wanneer daar eenmaal de nieuwe links zijn verzeen, zal ook dit Jaarboek wel een goede foto bemachtigen. De informatie over de Hollandsche banen is — behoudens een aantal drukfouten — correct. Onnoodig te zeggen dat ook de golfregels een plaatsje hebben gekregen.

The Golfer's Handbook, 1932. (Uitgave St. James Place, Edinburgh). Geeft het Fransche werk alleen Continentaal Golf, het Engelsche Handboek over Golf (34e jaargang) biedt — naast een korte vermelding van de golfclubs van het vasteland — veel nieuws over 't golfspel op de Britsche eilanden. Verder bevat het een schat van gegevens over alle mogelijke golfonderwerpen en we gelooven dat er weinig op golfgebied is wat niet in dit Handboek kan worden gevonden: de golfregels, leidende lichamen van golf over de geheele wereld, officials, records, statistieken, merkwaardige incidenten, biografische gegevens over de voornaamste golfers, enz. Verder is dit alles verlicht door een schitterende collectie foto's van de huidige amateur- en professional-kampioenen in verschillende landen. „The Golfer's Handbook“ zal ongetwijfeld elken golfer goede diensten bewijzen. Uit de vele informaties blijkt dat over de geheele wereld genomen de Haagse golfclub met 832 leden in ledenaantal slechts door 25 andere clubs wordt overtroffen. De Australische Golfclub „Royal Sydney G.C.“ is met 2200 leden de grootste. Het aantal golfclubs over de geheele wereld mag op een 12-15.000 worden geschat.

Johs. de Kuyper & Zoon

SCHIEDAM
ANNO 1695

JENEVER
LIKEUREN
VOORBURG

GOLFTIPS

DE GOLFER-AUTOMOBILIST

Daar de meeste golfers tevens automobilisten zijn, is het wellicht interessant eens de kwestie te bespreken of het besturen van een wagen al of niet van invloed is op het spel.

Vast staat wel, dat de handen na langen tijd het stuurrad omklemd te hebben, nog eenigen tijd in meer of mindere mate „trillerig“ zijn, zoodat men dan de voor een juiste uitvoering der slagen vereischte vastheid van hand zal missen. Natuurlijk maakt het verschil, of men 10 km of 100 km heeft afgelegd, terwijl ook het type van den wagen dien men heeft bestuurd van invloed is. Bij een wagen met goede veering en wielconstructie, die vast op den weg ligt, zullen de trillingen die de handen ondervinden geringer zijn dan bij een rammelende oude Ford. Indien men zich met een vehikel als laatstgenoemd naar de baan begeeft, doet men verstandig aan een ander het stuur over te laten, maar niet aan zijn tegenstander!

Vanzelfsprekend zal het spel van den speler met lage handicap er minder van te lijden hebben dan dat der mindere goden. De goede speler voert de verschillende bewegingen als het ware automatisch uit; zijn swing is mechanisch geworden, de polsen werken op het juiste moment, harmonisch geschieden voetwerk en heupbeweging, hij heeft de machine slechts in beweging te zetten en alles gaat vanzelf. Hij is dan ook minder gevoelig voor invloeden van buiten dan de mindere speler, die direct uit zijn evenwicht is gebracht.

Meer dan het beven of trillen der handen, is — zoowel voor den goeden als voor den middelmatigen speler — van invloed de inspanning der oogen en de concentratie die het besturen van een wagen vereischen. De oogen geraken vermoeid door het turen op den weg en zulks zal zeer zeker een nadeelige uitwerking hebben op de uitvoering der slagen.

Indien u zich dus naar een belangrijke wedstrijd beggeeft, tracht het dan zoo te regelen, dat ge niet zelf hoeft te sturen, tenzij ge alvorens te gaan spelen nog behoorlijk den tijd hebt om alle betreffende zenuwen en spieren tot rust te laten komen.

Ook vliegen heeft een slechten invloed op het spel. Indien men direct na een tocht per vliegmaschine een golfwedstrijd speelt, zal men bemerken dat zijn evenwichtsgevoel totaal in de war is.

(Vrij naar „Golf Monthly“).

VARIA

DE EERSTE „HAZARD“.

Een Engelsch meisje, Miss Betty Dix Perkin van de Sandy Lodge Club, dat op weg was naar Saunton om aldaar deel te nemen aan de wedstrijden om het Britsche Open Dameskampioenschap (welke zooals bekend vorige week plaats vonden), bemerkte plotseling dat haar auto in brand stond.

Een passerend motorrijder hielp haar de vlammen dooven, waarna zij zonder verdere stoornis de baan bereikte.

BUITENLANDSCH GOLFNIEUWS

BRITSCHE OPEN AMATEURKAMPIOENSCHAP
TE MUIRFIELD.

Na een geweldigen strijd wist de jeugdige John de Forest in de finale van bovengenoemd kampioenschap zijn tegenstander Eric Fiddian te verslaan met 3 en 1.

Het vorig jaar werd de Forest in de finale door Eric Martin Smith geslagen.

John de Forest is de zoon van den millionaire Baron de Forest, die bekend staat als een van de rijkste lieden van Europa. Toen John 19 jaar oud was, liep hij na een twist met zijn vader van huis weg, beleende zijn kleren, sloep in de openlucht, zocht werk als „sandwichman“ en kruier, was een blauwe Maandag bij een slager in betrekking en kreeg tenslotte een baantje als voerman. Volgens zijn beweringen kon het hem niet schelen om een paar miljoen mis te loopen. Later had echter een verzoening tusschen vader en zoon plaats, waarna John zich weer aan het edele golfspel kon gaan wijden. En met succes!

DE MASCOTTE

De caddie van den Schotschen international Sam Mc Kinlay vond bij de kampioenswedstrijden op een der greens een jonge mol, die als mascotte werd medegenomen. Alles ging best tot het beestje in het hooge gras ontsnapte waarna Mc Kinlay geen hule meer wist te winnen. Natuurlijk werd zijn pech toegeschreven aan het verlies der mascotte!

25-JARIG JUBILEUM VAN HET „DEUTSCHER
GOLFVERBAND“.

26 Mei j.l. was het 25 jaar geleden, dat te Hamburg, dank zij de ijverige bemoeiingen van wijlen den heer Johann Vincent Wentzel, het „Deutscher Golfverband“ werd opgericht, met welk verheugend feit wij gaarne de Deutsche golforganisatie onze felicitaties aanbieden. Wij wenschen haar nog veel goeds voor de toekomst. „Wohlsin“ op de volgende 25 jaar!

Over de afgelopen jaren nog het volgende:

Telde het Verband bij de oprichting slechts een 8-tal clubs, thans — 25 jaar later — zijn 46 clubs met in totaal een 5800 leden bij de organisatie aangesloten. Tot eersten voorzitter werd de heer Wentzel benoemd, die deze functie tot aan zijn dood (1919) met groot enthousiasme heeft bekleed. Het Verband zorgde ervoor, dat de verschillende clubs met elkaar in contact kwamen, organiseerde kampioenschappen, knoopte relaties aan met het buitenland, hield zich bezig met de vertaling der Engelsche golfregels en stelde golfleeraren aan.

In Berlijn was reeds in 1895 een golfclub, waarvan de leden echter hoofdzakelijk uit Engelschen en Amerikanen bestonden. Eerst in het begin van deze eeuw werd de belangstelling der Duitschers voor het golfspel gewekt. Een der oudste écht Deutsche clubs is wel de Kitzeberger Golfclub, in welker archieven een document uit 1902 aanwezig is, waarin o.a. het volgende voorkomt: „De beroepsspeler, Mr., geeft les in het golfspel à 1 Mark per uur. Beginnelingen kunnen volstaan met 1 club (brassy of driver) en 3 à 4 ballen. Het officieele clubcostuum bestaat uit een roode jas met groen afgezet, beenbekleding naar believen en rood-groene hoedband.“ Het eerste terrein, was een stuk weiland, dat door tal van greppels werd doorkruist; meestentijds waren de roodgijaste heeren bezig, gewapend met harken, in deze greppels naar ballen te zoeken en de hark was dan ook een nog belangrijker instrument in dien tijd dan de club!

Wij ontleenden bovenstaande bijzonderheden aan het officieele orgaan van het „Deutscher Goldverband“, het blad „Golf“, dat ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum met een welverzorgd herdenkingsnummer uitkwam.

V.E.N.V.A.

ELANDSTRAAT 5 - A'DAM, C. - TEL. 34149
„DUCO“ Spuitwerk en schilderwerk voor Auto's

EEN GEDEELTE VAN DE LEDEN VAN DE TWENTSCHE GOLFCLUB, VEREENIGD BIJ DEN COLLINS CUP, WAAROM MOMENTEEL GEKAMPT WORDT